

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล (Amnesty International-AI)

เว็บไซต์ www.amnesty.org

สำนักงานใหญ่ ลอนดอน สหราชอาณาจักร จดทะเบียนในนามบริษัทสัญชาติอังกฤษและเวลส์

ก่อตั้งเมื่อ ก.ค.2504 โดยนาย Peter Benenson ทนายชาวอังกฤษ

สมาชิก ภาคประชาสังคมกว่า 70 ประเทศทั่วโลก

เลขาธิการ ดร. Agnès Callamard

ภารกิจ รณรงค์ ปกป้อง และส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การเรียกร้องความยุติธรรมให้กับบุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิทั่วโลก รวมทั้งร่วมมือกับรัฐบาลผลักดันกฎหมายและนโยบายด้านความคุ้มครอง โดยมุ่งทำงานพัฒนากระบวนการและวัฒนธรรมด้านสิทธิมนุษยชนผ่านการรณรงค์ กิจกรรมแสดงออกในระดับสากล และสิทธิมนุษยชนศึกษา เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมที่เป็นธรรม การปฏิรูปกฎหมาย การปล่อยตัวนักโทษ และผู้ที่ถูกกักขังโดยไม่ชอบธรรม การปกป้องนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนที่ถูกคุกคาม รวมถึงการช่วยเหลือผู้ลี้ภัย กิจกรรมของ AI เน้นรณรงค์ด้วยการเขียนจดหมายปฏิบัติการเร่งด่วน ประสานงานกับสื่อนานาชาติ และรณรงค์ร่วมกับรัฐบาลหรือหน่วยงานภายในของรัฐ เพื่อรับรองรัฐธรรมนูญ สนธิสัญญา และกฎหมายอื่น ๆ เกี่ยวกับหลักการสิทธิมนุษยชน พร้อมกับการทำงานด้านสิทธิพลเมืองและการเมือง อนึ่ง AI ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ “การรณรงค์ต่อต้านการทรมาน” เมื่อปี 2520 และรางวัลสหประชาชาติสาขาสหประชาชาติสิทธิมนุษยชน (United Nations Prize in the Field of Human Rights) เมื่อปี 2521

การดำเนินงานในไทย

AI เริ่มเป็นที่รู้จักในไทยช่วงเหตุการณ์ 6 ต.ค.2519 จากนั้นมีการรวมกลุ่มจนสามารถเลือกตั้งคณะกรรมการ AI ประเทศไทยเมื่อปี 2536 และตั้งสำนักงานอย่างเป็นทางการพร้อมจดทะเบียนองค์กรเป็น

สมาคมเพื่อองค์การนิรโทษกรรมสากลเมื่อปี 2546 เน้นการรณรงค์สิทธิมนุษยชนหลายประเด็น อาทิ สิทธิเด็ก สิทธิสตรี นโยบายเกี่ยวกับการทำแท้ง ชนเผ่าพื้นเมือง นโยบายเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ สิทธิในเสรีภาพการแสดงออกออนไลน์ สิทธิในเสรีภาพการชุมนุม นักปกป้องสิทธิมนุษยชน สิทธิของผู้มีความหลากหลายทางเพศ เสรีภาพในการแสดงออก สิทธิมนุษยชนศึกษา ยุติการทรมาน การบังคับบุคคลให้สูญหาย ผู้ลี้ภัย ยกเลิกโทษประหารชีวิต และธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน

AI มีการออกรายงานประจำปี 2567 เมื่อ 23 เม.ย. 2567 ซึ่งเป็นการรวบรวมสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนทั่วโลกปี 2566 ใน 155 ประเทศและดินแดน รวมถึงไทย โดยมีการรายงานสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในไทยว่าเจ้าหน้าที่รัฐยังคงปราบปรามเสรีภาพในการชุมนุมและการแสดงออกอย่างสันติ นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังถูกดำเนินคดีและถูกคุกคามในรูปแบบอื่น ๆ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ยังคงไม่ครอบคลุมเพียงพอที่ป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงกรณีการหายตัวของผู้พิทักษ์สิทธิชนพื้นเมืองในปี 2557 การจัดตั้งกลไกใหม่ในการคัดกรองผู้ขอสถานะลี้ภัย แต่หลายคนถูกควบคุมตัวโดยไม่มีกำหนด จนทำให้ชายชาวอุยกูร์ 2 คน เสียชีวิตจากสภาพความเป็นอยู่ที่ย่ำแย่